

Woensdag 10 april

Vandaag moeten we vroeg op. Om 8 uur moeten we klaar staan met twins en ontbijt.

Wij gaan vandaag met Tessie en Gita naar een school om twins uit te delen

Om 5 voor 8 lopen we naar voren en zien Gita al blij zijn op haar motorbike.

We krijgen de omelet in 2 keurige bakjes mee, inclusief een plastic tasje eromheen. Keurig verzorgd.

Om even over 8 arriveren Tessie en chauffeuse. We laden alles in en zitten samen met Gita op de achterbank. In 20 minuten bereiken we de school.

De kinderen staan klaar in hun vrolijke uniformen. De nieuwe geluidsinstallatie begeleidt hun in een lied en dans ter verwelkoming. Twee begeleidsters doen het voor, de derde loopt al dansend ertussen door en vangt huilende kinderen op. Eromheen staan wat ouders met kleinere kinderen. We nemen wat foto's en genieten vooral van de kinderen die er helemaal in

opgaan, af en toe met gesloten ogen én de kinderen die net niet in de maat zitten of de verkeerde kant op dansen.

Dan volgt er een heen en weer gedoe waar we de dieren gaan uit delen en het verhaal vertellen. Wij maken onze voorbereiding aan de achterzijde van de overkapping maar als we ons omdraaien heeft Tessie weer een ander idee. Kleden komen er en of we bezwaar hebben om op de grond te gaan zitten. Nee hoor, gauw haal ik een stoel voor Edith en natuurlijk moet alles met microfoon van de nieuwe geluidsinstallatie.

Ik vertel het verhaal van Twinbears en Gita vertaalt. Steeds komt Tessie ertussendoor met "vertel nog even.....over het tweeling schap.....,welke kinderen in Nederland hebben ze....., over dat we ze zelf maken....., enz. enz"..... Als ik een blauwe aap als voorbeeld neem zie ik allemaal blije opgetogen en ahhhh roepende snoetjes.

Als Tessie ook verzadigd is wat betreft informatie mogen we overgaan tot de uitdeling. Maar ook nu weer verandert de plek en de organisatie een aantal keer. Edith en ik delen ze samen uit, ieder kind bedankt ons in het Engels of Indonesisch "prima kassie", vaak met

een zacht klef handje en soms gaat de hand met onze hand naar het voorhoofd van het kind. Er worden veel foto 's gemaakt en na afloop nemen wij er ook nog veel.

Het is mooi om te zien hoe kinderen bij elkaar aanhaken als ze bijvoorbeeld een aap hebben of als de kleur of het materiaal hetzelfde is. Zo zijn er 2 meisjes, met een blauw beertje en een blauw konijn.

Het ondeugende jongetje krijgt de krokodil en het jongetje die zich helemaal in de dans storte de blauwe voorbeeld aap.

Het is goed zo voor ons. We geven 2 moeders met kleine kindjes op de arm ook ieder een twin en ook de man van de lerares, die pas geleden een kindje heeft gekregen en die de kleine mee heeft krijgt de grote witte beer.

We bezoeken nog even de 2 klaslokalen waar de meegebrachte lunch voor de kinderen is begonnen. Een meisje zit te eten met de beer op schoot.

Als we terug lopen komt er een lerares die vertelt dat er 4 kinderen niet zijn en of ze er nog 4 kan krijgen. Natuurlijk.

We zwaaien gedag en lopen naar de auto.

Of we nog even naar de Batik fabriek willen? Ja graag en we eten in de auto samen de eerste omelet op

De batik fabriek is indrukwekkend. Een jongen zit midden in de ruimte op een krakkemikkige stoel met was en vaste hand een doek te beschilderen, 2 vrouwen schilderen een opgespannen doek met rode verf

waar schitterende veren opgeschilderd zijn en 1 vrouw is bezig een grote doek al voorbereidt met was, in te kleuren met grote groenen bladeren.

Ik kan hier uren naar blijven kijken.

Aan de andere zijde is het knip en naaiatelier, waar we ook doorheen mogen lopen en Tessie vertelt tussen door van alles.

Nadat Tessie vertelt dat de eigenares van de fabriek net een kleinkind heeft gekregen, geven we haar nog 1 konijn en nemen afscheid van Tessie.

Zij blijft in de fabriek en met Gita en chauffeuse rijden we terug naar onze kamer waar we om even half 11 terug zijn. We nemen afscheid van Gita en moeders ziet ons aankomen met ons ene ontbijtpakketje, of we niet gegeten hebben, jawel één samen.

Of wij
koffie

mogen en die wordt keurig gebracht, deze keer is hij wel héél zoet, maar we zijn er erg blij mee.

